

NAVADNA ČOKOLADNICA ALI ČOKOLADNA NEBESA

Čokoladnico Zotter marsikdo zamenja z izrazom čokoladna nebesa. Ta majhna čoko tovarna stoji v vasi Riegersburg v Avstriji, nedaleč ob slovenski meji. Zato se je naša učiteljica nemščine že tretje leto zapored odločila, da organizira ekskurzijo za sedme razrede, katerim se pridružijo tudi učenci predmeta turistična vzgoja. Tako smo se v četrtek, 23. aprila, po pouku odpeljali čokoladnim nebesom na proti.

Na avtobusu so nas učenci turistične vzgoje napolnili z informacijami o čokoladnicah po Evropi, o Avstriji in seveda o čokoladnici Zotter. Ena najbolj pomembnih informacij je morda ta, da so čokolade iz čokoladnice Zotter narejene po postopku "Bean to bar", to pomeni, da so tablice čokolade narejene direktno iz kakavovega zrna oziroma brez dodanih barvil in sladil. V čokotovarni pa si seveda najprej ogledaš film o nastanku čokoladnice in pridelovanju čokolade. Nato te opremijo s porcelanasto žličko, svinčnikom in beležko in že si pripravljen na svojo pot. Ogled smo začeli pri neobdelanih kakavovih zrnih, katera so zelo grenka. Pot pa nas je nato vodila skozi čokoladne prahove, tekoče čokolade, arome v čokoladah in seveda vročih čokolad, katerih okus si lahko izbere vsak sam. Naslednje so bile čokoladne praline z raznimi okusi, zadnje, najboljše, pa čokolade, ki se prevažajo na majhnih avtomobilčkih oziroma košaricah. Tam lahko poskusiš najrazličnejše okuse čokolad: od čokolade s slanino in ribo do čokolade z rdečim vinom. Sledili so še nakupi v njihovi trgovinici, kjer smo presenečeni srečali lastnika g. Josefa Zottra, s katerim smo se seveda tudi slikali. Nato smo se odpravili v živalski vrt, kjer je restavracija, v kateri strežejo obroke, ki so skuhani iz njihovih doma rejnih živali in zelenjave ter sadja. Na naši sprehajalni poti pa smo videli tudi pokopališče čokolad, na katerem so "pokopani" vsi okusi čokolad, ki jih ne proizvajajo več. Nato smo se vrnili do našega avtobusa, ki nas je takoj odpeljal naprej po naši poti do vulkanske gore Riegersburg, kamor smo se povzpeli s steklenim dvigalom, ki nam je omogočal neverjeten razgled nad pokrajino. Na gori smo si pogledali notranjost dvorišča na žalost zaprtega gradu in okolico, kjer smo tudi pomalicali. Navzdol smo se odpravili po pešpoti in spremljali strukturo gradu.

Sledila je še vožnja nazaj do šole na kateri smo obujali naše spomine na čokolado.

Avtorica članka in fotografij: Lučka Stopinšek, 9. b

Mentorica: Maja Debeljak

